

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/221/2015
Identifikačné číslo spisu: 7015200459
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200459.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľky: X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. 3, T., proti odporkyňi: Sociálnej poisťovni, ústrediu, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sd/24/2015-23 z 26. júna 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 1Sd/24/2015-23 zo dňa 26. júna 2015 p o t v r z u j e .

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 1Sd/24/2015-23 zo dňa 26.06.2015 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 10.12.2014, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 25.11.2014.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že ani v súdnom preskúmvacom konaní po zhodnotení navrhovateľkou predložených posledných výsledkov odborných lekárskejších vyšetrení nebolo preukázané také zhoršenie zdravotného stavu, na aké poukazovala, ale naopak, výsledky odborného lekárskejších vyšetrenia konštatovali u navrhovateľky rovnaký zdravotný stav ako pred podaním opravného prostriedku. Dospel k záveru, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene a jednoznačne z nich vyplynulo, že zistené poškodenie zdravia navrhovateľky pre rozhodujúce zdravotné postihnutie vyjadrené mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 % nenaplnia medicínsku podmienku invalidity, lebo miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľky nie je viac ako 40 %. Poukázal tiež na doplnací posudok druhostupňového posudkového lekára zo dňa 05.06.2015, podľa ktorého psychiatrické vyšetrenie zo dňa 24.04.2015 nedokumentuje aktuálne objektívne vyšetrenie navrhovateľky, dokumentuje len súhrn diagnostických záverov o priebehu ochorenia u navrhovateľky, a to pre matku navrhovateľky, ktorá sa dostavila na ambulanciu s parérou od obvodnej lekárky. Posudkový lekár uviedol, že priebeh ochorenia aj

s diagnostickými závermi neprinášajú z posudkového hľadiska nové skutočnosti, ktoré by neboli známe už pri vypracovaní posudku zo dňa 16.04.2015. K tomu, že navrhovateľka k opravnému prostriedku pripojila rozhodnutie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 09.10.2014, ktorým bolo vyhovené žiadosti navrhovateľky o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom krajský súd uviedol, že v konaní predchádzajúcom priloženému rozhodnutiu bola hodnotená miera funkčnej poruchy u navrhovateľky a nie miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, čo je podstatný rozdiel, pretože ide o rôzne hodnotenia zdravotného stavu podľa odlišných zákonov a príloh k týmto zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním zo dňa 04.08.2015, v ktorom uviedla, že jej zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý, čo potvrdzuje aj fakt, že je už od 30.04.2014 PN. Dodala, že jej zdravotný stav a nepriaznivú prognózu ochorenia dostatočne ozrejní súhrn diagnostických záverov o priebehu jej ochorenia. Žiadala, aby sa k jej zdravotnému stavu vyjadril súdny znalec, pretože podľa ošetrojúceho lekára je tohto času práce neschopná, ale podľa posudkového lekára je práceschopná.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). Podľa § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom účinnosti tohto zákona (pred 1. júlom 2016), sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.12.2014 o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov podmienený predovšetkým invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (§ 71 ods. 3 zákona o sociálnom poistení).

Podľa § 71 ods. 4 zákona o sociálnom poistení pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona o sociálnom poistení).

Navrhovateľka sa v konaní domáhala priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť

nad 40 %.

Posudkoví lekári ako rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky vyhodnotili duševné choroby a poruchy správania v zmysle prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení zaradené pod kapitolu V, položka 5, písmeno a) a za toto zdravotné postihnutie určili mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 %.

Posudková lekárka v posudku zo dňa 25.11.2014 pred vydaním napadnutého rozhodnutia uviedla, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je schizoidná osobnosť. Uviedla, že realizované vyšetrenia navrhovateľky potvrdili schizoidnú poruchu osobnosti s vysoko nadpriemerným intelektom, klinicky bez manifestných porúch vnímania a správania, vzťahovačnosť len naznačená, ladenie mierne depresívne. Po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou v lekárskom posudku zo dňa 05.06.2015 posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne uviedol, že predložený dôkaz - vyšetrenie z 24.04.2015 nedokumentuje aktuálne objektívne vyšetrenie posudzovanej, ale dokumentuje len súhrn diagnostických záverov a priebeh ochorenia pre matku posudzovanej; neprináša z posudkového hľadiska nové skutočnosti, ktoré by neboli známe už pri vypracovaní lekárskej správy posudkového lekára zo dňa 16.04.2014.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyvu dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky, tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporujú ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade so zákonom. V posudkoch zohľadnili objektívnymi nálezmi preukázané zdravotné ťažkosti navrhovateľky, pričom zhodne vyhodnotili, že podmieňujú mieru len 30% poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Navrhovateľka ani v podanom odvolaní neuviedla námietky, ktoré by spochybnili závery posudkov a nepreukázala, že trpí takým ochorením, ktoré by znižovalo jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo väčšej miere ako bolo stanovené posudkovými lekármi sociálneho poistenia.

Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporujú podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (O. s. p.) súd v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia vo vzťahu ku skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu rozhodnutia odporujú, teda ku dňu 14.11.2014 (§ 250i ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p.).

Posudkoví lekári pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne v posudkoch zohľadnili všetky zdravotné postihnutia navrhovateľky a predložené odborné lekárske nálezy, ktoré v posudkoch riadne vyhodnotili.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav v súlade so všeobecným posudkovým hľadiskom, úplne a objektívne, svoj záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť logicky a presvedčivo odôvodnili, pričom ich závery nie sú v rozpore s nálezmi odborných lekárov. Tak ako krajský súd aj odvolací súd mal preto za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky zatiaľ nepodmieňuje invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a že navrhovateľke nevznikol nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporujú za zákonné a preto podľa § 219 O. s. p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd navrhovateľke v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. nepriznal, nakoľko nebola v odvolacom konaní úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.